

Saluto-Genese v.z.w

Beweging ter bevordering van een gezonde kindertijd

Nieuwsbrief 6

januari 2007

In deze Nieuwsbrief:

Kalender

- Cursus "Het tastzintuig" op 27 januari 2007
- Themadag "Wie zorgt er voor de baby?" op 3 februari 2007 te Driebergen.
- Cursus "Het levenszintuig" op 17 maart 2007
- Conferentie IASWECE

Aankondigingen

- Themadag te Driebergen: "Wie zorgt er voor de baby?"

Thema-tekst

- Doorheen de kersttijd met peuters in de kinderopvang. *Lutgard Leclair, onthaalmoeder*

Internationaal

- Nieuws van de International Alliance for Childhood

Nieuwjaarsbrief

Wist je datjes

- Te vroege kinderopvang schaadt voor het leven
- Kind versus economie
- Tekort kinderopvang remt economie
- Crèches kunnen kinderen te weinig boeien
- Britse ouders nemen baby's mee naar de psychiater
- Receptje: Driekoningentaart

Schematisch overzicht van het gebruik van autozitjes

Saluto-Genese v.z.w

Beweging ter bevordering van een gezonde kindertijd
Aangesloten bij de International Alliance for Childhood
Bankrekening: 523-0456682-81

Redactieadres:
Bergenstraat 151 te 3052 Blanden
Tel en fax 016/40.31.80
salutogenese@skynet.be

Aan deze Nieuwsbrief werkten mee:
Lutgard Leclair, Annelies Sysmans, Karin Vantricht

De opvoeding van het kleine kind (0-3 j) vanuit antroposofische inzichten

De zintuigleer

vzw Saluto-Genese richt vanaf januari 2007 in het kinderonthaal 'De Goudskinderen' weer vijf nieuwe cursussen in voor ouders, dagouders, opvoeders van het kleine kind en alle belangstellenden.

zaterdag 27 januari 2007

Ik en mijn lichaam - het tastzintuig

09.00-09.15	Euritmische opmaat. <i>Erna Kint</i>
09.15-10.35	Dagthema met <i>Dr. Helena Maryns</i>
10.35-11.00	pauze: koffie, thee
11.00-12.30	Liefdevol begrenzen van de huid. Vraagronde met <i>Dr. Helena Maryns, Annelies Sysmans.</i>
12.30-13.30	middagpauze: brood+soep
13.30-15.30	Praktijk a.d.h.v. inwijvingen met gebruik van olies – voetbadjes ook voor de opvoeder zelf. <i>Juliette Coenegrachts.</i>
15.30-16.00	Spreek voor moeders en opvoeders van het kleine kind: "In U strome Licht", deel 1: Eenheidsverlangen. <i>Rik Fagard</i>

zaterdag 17 maart 2007

Ik in mijn lichaam - het levenszintuig

zaterdag 5 mei 2007

Ik beweeg, dus ik ontmoet! - het bewegingszintuig

zaterdag 13 oktober 2007

Ik houd mijn evenwicht, dus ik beSTA het evenwichtszintuig

zaterdag 17 november 2007

Voedsel voor het kind - voeding voor de opvoeder

inschrijvingen: salutogenese@skynet.be
tel. 0032-16 40 31 80

Aankondigingen

Op zaterdag 3 februari 2007 organiseert de *Cursus Rudolf Steiner Pedagogie voor het kleine kind* in samenwerking met de *Vereniging voor Vrije Opvoedkunst* een themadag met als titel **"Wie zorgt er voor de baby?"** Dit is duidelijk dé vraag van deze tijd.

Het programma zal ondermeer bevatten:

- **openingslezing:** "Een sabbatical voor elke baby" door Beatrijs Smulders, verloskundige, oprichtster van de geboortewinkels, en auteur van vele boeken over het kleine kind.
- **11 workshops:** met betrekking op de eerste 9 maanden, de ontwikkeling van de baby en de ouders en aanverwante onderwerpen.
- **Afsluitende lezing:** "Het ideaal beeld, zijn wij echt vrij om keuzes te maken en hoe moeilijk is dat?", door Christine Gruwez, filosoof en auteur.

Datum: Zaterdag 3 februari van 10.00 uur tot 17.00 uur

Plaats: Antropia, Cultuur en Congres Centrum, Hoofdstraat 8 naast het station Driebergen/Zeist

Kosten: Wie vanuit België inschrijft via Saluto-Genese kan genieten van een **verminderd inschrijvingstarief.** (45€ ipv 59,50€ !)

Folder en inschrijvingen: vzw Saluto-Genese tel. 016/40 31 80 of salutogenese@skynet.be

Voor ons als vereniging en als dagouders is dit een heel belangrijke dag.

Daarom deze warme oproep om samen met ons deel te nemen aan deze themadag.

Als je ook wil meegaan, aarzel dan niet te lang om je in te schrijven!

Kalender

27 januari 2007: Cursusdag "De opvoeding van het kleine kind: Ik en mijn lichaam-het tastzintuig"

Op zaterdag 27 januari 2007 richt vzw Saluto-Genese een cursusdag in rond de ontwikkeling van het tastzintuig bij kleine kinderen van 0 tot 3 jaar. Bekeken vanuit het antroposofische mensbeeld. Sprekers zijn Dr. Helena Maryns, Annelies Sysmans, Juliette Coenegrachts en Rik Fagard. In de namiddag maken we kennis met de praktijk van voetbadjes en inwrijvingen met olies. Inschrijvingen en gedetailleerde folder: Karin Vantricht, tel. 016/40.31.80 of salutogenese@skynet.be

3 februari 2007: Driebergen, Nederland: Symposium 'Wie zorgt er voor de baby?'

zie rubriek Aankondigingen.

17 maart 2007: Cursusdag "De opvoeding van het kleine kind: Ik in mijn lichaam-het levenszintuig"

Op zaterdag 17 maart 2007 vindt de tweede cursusdag van Saluto-Genese plaats over een aspect van de ontwikkeling van het kleine kind van 0 tot 3 jaar. Dit keer wordt de ontwikkeling van het levenszintuig belicht. Sprekers zijn Dr. Helena Maryns, Annelies Sysmans en Rik Fagard. Na de middagpauze leren we zelf zelf maken met lavendel en calendula. Inschrijvingen en gedetailleerde folder: Karin Vantricht, tel. 016/40.31.80 of salutogenese@skynet.be

INTERNATIONAAL: ALLIANCE for CHILDHOOD

Lobbywerk in Brussel

De European Council for Steiner Waldorf Education (ECSWE) heeft samen met het Oostenrijkse Europees Parlementslid Karin Resetarits, in het Europese parlement een werkgroep opgericht over 'Quality of Childhood'. De werkgroep komt elke twee maanden samen om thema's te bespreken in verband met het jonge kind. Een eerste bijeenkomst ging door op 5 december 2006. Zes andere ngo's en twee universiteitsvertegenwoordigers uit Denemarken, Spanje, Italië, Duitsland, Nederland en België hebben zich bij dit initiatief aangesloten, dat verloopt onder voogdij van de Alliance for Childhood - European Network Group.

(bericht van Christopher Clouder in ECSWE News van herfst 2006)

Dit initiatief verheugt ons zeer. We blijven het op de voet volgen. Op dit ogenblik is Saluto-Genese in correspondentie met Christopher Clouder. We houden jullie op de hoogte!

THEMA-TEKST

Doorheen de kersttijd met peuters in de kinderopvang

door Lutgard Leclair, onthaalmoeder

Bij het begin van de advent gingen de herfstknutsels mee naar huis en verdween alles wat we in de natuur verzameld hadden. In het seizoenhoekje kwam een blauwe zijden doek te hangen waarop mijn peutertjes elke dag een sterretje mochten aanbrengen. Zo hadden we een mooie sterrenhemel tegen Kerstmis. We zongen van: "Stil nu, stil nu, maak nu geen gerucht..."

en lieten de kaarsenpotjes die we gemaakt hadden branden. Natuurlijk ook de adventskrans.

De eerste week lagen er alleen enkele mooie stenen (mineralenrijk), de tweede week kwam er een plantje bij (plantenrijk), toen we het derde kaarsje op de adventskrans aanstaken, stonden de os en de ezel en de schaapjes erbij (dierenrijk). De laatste week voor Kerstmis gingen Jozef en Maria op stap naar het stalletje. Voor elke dag die er nog te gaan was tot Kerstmis, lag er een steentje en elke dag kwamen ze een steentje dichterbij.

Een engel in sprookjeswol, met het kindje Jezus in de armen, vloog ook elke dag een beetje dicht naar het stalletje. De kinderen konden zo beleven dat het stilaan Kerstmis werd.

In de eerste week van de advent kreeg Sinterklaas een ereplaats in de seizoenhoek. We zongen eerst van: "Stil nu, stil nu..." en dan van: "De engelen staken alle lichtjes aan..." Het was fijn om dit samen met mijn peutertjes te beleven. De grootste met meer besef dan de kleintjes, maar die werden meegezogen in de sfeer. De avond voor Sinterklaas zetten we een bakje water voor het paard en een pintje voor Zwarte Piet. De kinderen mochten ook een worteltje in hun pantoffeltje steken. Voor 6 december had ik afspraken met de ouders gemaakt: aankomen om kwart voor negen, GSM uit, buiten wachten, nadien nog tijd om even te blijven e.d.

Toen iedereen, warm ingeduffeld, aanwezig was, ging ik samen met de kinderen en hun ouders of grootouders naar binnen om te kijken wat de Sint allemaal gebracht had. Op de kindertafel, die bekleed was met een blauwe doek (kleur van de advent, van verwachting), stonden er tussen het nieuwe speelgoed verschillende kaarsenpotjes die een hemels licht lieten schijnen op de gouden sterretjes die overal tussen gestrooid lagen.

De kinderen mochten bewonderen, maar nog nergens aankomen. De ouders hielpen daar voortreffelijk bij. Door het kaarslicht en de gesloten gordijnen was de sfeer vanzelf ingetogen en tegelijk toch heel enthousiast. Het was een heerlijk moment, voor de kinderen, maar misschien nog meer voor hun ouders en grootouders. Nadat ze ook het mandarijntje, de speculaas en het Sinterklaasbroodje in hun pantoffeltjes ontdekt hadden, gingen we weer naar buiten in de tuin.

Ik stak de vuurkorf aan (die voordien al kant en klaar stond en veilig afgebakend was) en bij een tasje thee of koffie en een stukje cake, konden de ouders of grootouders nog even blijven nagenieten bij het vuur. De kinderen mochten natuurlijk al eens proeven van de pepernoten van de Sint.

Na een tijdje namen de ouders afscheid en bleef ik nog even buitenspelen met de kinderen.

Dan gingen we rustig naar binnen, skipakjes en laarsjes uit en allemaal even neerzitten. We bliezen de kaarsjes uit en plechtig bekeken we één voor één het nieuwe speelgoed dat enthousiast in gebruik werd genomen. 's Middags aten we Sinterklaasbrood bij de soep, dat smaakte!

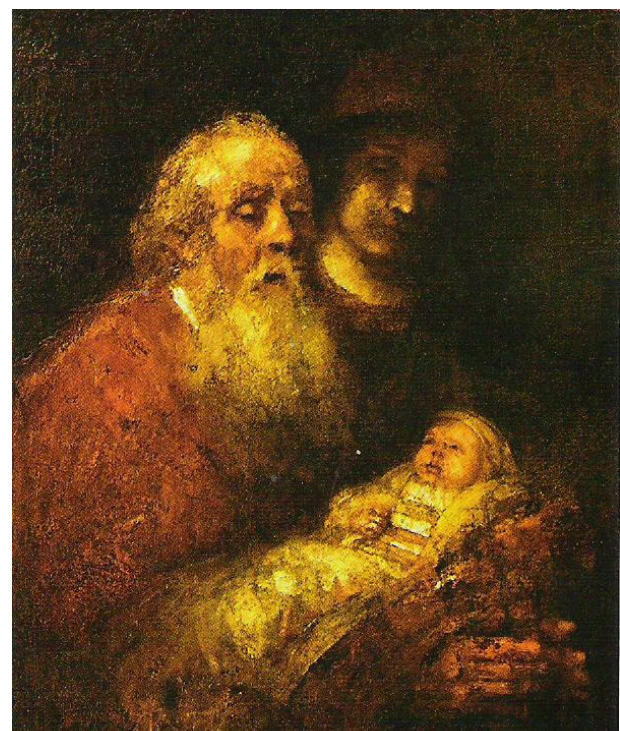

De laatste dag voor de kerstvakantie maakten we de vuurkorf weer aan. Toen was er buiten koffie en thee, ook Glühwein en voor de kinderen warm appelsap. We smulden van de koekjes die we zelf gebakken hadden. De kinderen kregen hun lichtpotje, hun kerststukje, een zakje met koekjes en een klein presentje van onder de kerstboom mee naar huis. Het was een gezellig en sfeervol afsluiten van een heel intense periode. Na de vakantie hebben de drie koningen nog twee weken bij het stalletje gestaan maar de boom die ik eigenlijk tot Lichtmis wou laten staan, is toch eerder naar de tuin verhuisd. De naalden begonnen af te vallen. Trouwens, Koning Winter stond te dringen voor een plaatsje in de seizoenhoek. Ik heb de sterrenhemel laten hangen en verder met witte zijden doeken, kale bomen en kristallen een winterlandschap gemaakt. Gelukkig zijn er sindsdien toch al enkele vlokjes sneeuw gevallen.

Met Lichtmis maken we drijfkaarsjes van alle restjes en verbranden we alle droge kerstversiering in de tuin. En daarbij knabbelen we een lekkere pannenkoek. Daarmee sluiten we de Kerstperiode af en kunnen we beginnen uitkijken naar de lente.

Nieuwjaarsbrief

Er komt een jaar met vaste schree,
En brengt ons heel veel goedes mee.
In iedere maand, ja bedenk,
Het heeft voor alle een geschenk.
In 't eerste zachte sneeuwkllokjes,
In 't tweede witte sneeuwvlokjes,
In 't derde groeien de grasjes,
In 't vierde huppen de haasjes,
In 't vijfde : vrolijke viooltjes,
In 't zesde: lichtgroene kooltjes,
In 't zevende: bloeiende rosa,
In 't achtste: gele mimosa,
In 't negende: blauwe kersen,
In 't tiende: rijpende bessen,
In 't elfde: nootbruine kernen,
In 't twaalfde: rood gouden sterren.

Wist je datjes ...

Te vroege kinderopvang schaadt voor het leven

Terwijl het ook voor Nederlandse moeders steeds moeilijker zal worden hun kinderen zelf groot te brengen, heeft in Groot-Brittannië een groep eminente wetenschappers ernstige bezwaren geuit tegen kinderopvang tot drie jaar.

Maar liefst 110 in het Verenigd Koninkrijk werkzame wetenschappers, psychologen, artsen en andere deskundigen willen zo snel mogelijk een nationaal debat over de vraag of kinderen onder de drie jaar wel door anderen grootgebracht mogen worden dan mensen uit de directe en vertrouwde omgeving.

“Gelijkmatige en continue zorg door een vertrouwde persoon is de sleutel voor een veilige en koesterende omgeving voor kleine kinderen”, aldus een brief waarmee de deskundigen zich onlangs tot de Britse krant Daily Telegraph hebben gewend. “Onderzoek wijst erop dat wanneer dit ontbreekt gedragsproblemen kunnen ontstaan.”

De deskundigen vrezen dat door het jongste overheidsinitiatief voor meer kinderopvang, meer ouders hun kinderen “in een situatie zullen brengen die mogelijk niet ten goede komt aan hun emotionele behoeften”.

‘Sociaal misvormd’

Initiatiefnemer is Sir Richard Bowlby, zoon van Sir John Bowlby, die in de jaren vijftig de ‘hechtingstheorie’ ontwikkelde. Hij schreef een compacte samenvatting van zijn idee en stuurde die aan dertig ’s werelds meest vermaarde experts, die merendeels met hem instemden.

“Ik zeg niet dat alle kinderopvang slecht is en iedere moeder het goed doet. Maar het is voor een dagopvang moeilijker de benodigde omgeving te creëren dan voor een moeder, een vader of grootouder of andere verzorger.”

Hij krijgt bijval van psycholoog en opvoedkundige Steve Biddulph, die kinderopvang beneden de twee jaar ongeschikt vindt voor de hersenontwikkeling. “De gezonde ontwikkeling van de hersenschors van het kind hangt af van liefdevolle een-op-een zorg, maar we hebben nog nooit een economie of regering gehad die zo weinig waarde hecht aan liefde. Het is economisch gezien verstandig om jonge ouders meer tijd voor de opvoeding te geven omdat het voorkomt dat straks sociaal misvormde jonge mensen onze scholen, straten en werkplekken vullen.”
“Wat wij nodig hebben zijn rustige, zorgzame mensen die zich kunnen hechten en nabij kunnen zijn. Wij kweken precies het tegenovergestelde.”

Hechtingstheorie

De hechtingstheorie van John Bowlby gaat ervan uit dat ieder kind voor een normale ontwikkeling behoefte heeft aan één primaire en een of meer secundaire personen aan wie het zich kan hechten.

Die band heeft allereerst de biologische functie bescherming te bieden tegen gevaren die het nieuwe leven bedreigen. Maar zij heeft ook de emotionele functie vanuit vertrouwen de wereld te kunnen verkennen.

De manier waarop de moeder met het kind omgaat, bepaalt of het kind zich ook echt geborgen voelt. Die geborgenheid kan alleen tot ontwikkeling komen als het kind de moederfiguur als werkelijk beschikbaar ervaart. Dat houdt in dat de moeder bereikbaar is en dat zij bereid en in staat is op een adequate manier op de fundamentele behoeften van het kind in te gaan.

De mate van beschikbaarheid van de moeder bepaalt of het kind zichzelf gaat zien als iemand die de moeite waard is of niet. Een veilig gehecht kind heeft geleerd dat die opvoeder te vertrouwen is, dat zij er is als je haar nodig hebt en dat zij je spanningen kan verlichten. Het voornaamste kenmerk van deze opvoeder is dat zij snel en adequaat reageert op de signalen die het kind uitzendt.

Deze theorie is in de afgelopen vijftig jaar tot de meest aangevallen, geprezen en wetenschappelijk onderzochte veronderstellingen gaan behoren. De kans is daarom buitengewoon groot dat die klopt, aldus Sir Richard, die zich sinds 1994 intensief is gaan bezighouden met zijn vaders theorie en de ontwikkelingen die zich daarna hebben voorgedaan.

Eerste en ‘tweede’ keus

Naast de primaire hechtingsfiguur, meestal maar niet noodzakelijkerwijs de moeder, heeft het kind meestal nog enkele mensen met wie het een speciale band ontwikkelt zoals met broers en zussen, opa’s en oma’s, kindermeisjes en in het bijzonder de vader. Een kind dat drie of meer van deze secundaire hechtingsfiguren kent, is vaker beter bestand tegen spanningen en voelt zich beter beschermd.

Volgens Bowlby is er niets aan de hand wanneer kinderen van een half tot tweeënehalf jaar enkele uren per dag van hun moeder gescheiden worden als zij worden verzorgd door een persoon die tot de tweede categorie behoort. Wanneer die gelijkmatig, gevoelig en attent zijn, kan dit de sociale en cognitieve ontwikkeling van de peuter ten goede komen. Zoals kinderen vanaf drie jaar vaak profijt hebben van twee tot drie uur in een goede peuterspeelzaal.

Risicofactoren

Hoe natuurlijk dit ook lijkt, toch kampt volgens Bowlby rond 40 procent van de Britse en Amerikaanse peuters met wat men noemt ‘onveilige hechting’. Onveilige hechting wordt algemeen beschouwd als een risicofactor die bijdraagt aan psychische problemen bij kinderen en – later – als volwassenen. Zij zijn emotioneel kwetsbaarder en zijn veel gevoeliger voor scheiding, ook al is het maar een paar uur, van de hechtingsfiguur.

De wereld van de kleintjes gaat helemaal op zijn kop wanneer er geen ouders zijn of deze het kind chronisch verwaarlozen, verslaafd of gewelddadig zijn. Iets minder ernstig zijn depressies, (te) jonge ouders of het ontbreken van vaardigheden. Armoede verergerd de zaak alleen maar.

Op zich lijken kinderen het onder deze omstandigheden soms toch goed te doen, maar een combinatie van deze factoren leidt bijna geheel tot latere problemen.

Een ander probleem is wanneer het kind de verzorg(st)er als primaire hechtingsfiguur gaat zien.

Emotionele vaardigheden

Volgens Bowlby heeft dit te maken met de snelle ontwikkeling van de rechterhersen helft tijdens de eerste dertig maanden. Daar ontwikkelen zich de vaardigheden die nodig zijn voor relaties, emoties en het meevoelen met anderen. De baby en peuter maakt zich deze vaardigheden onbewust eigen door de herhaling. Vandaar dat de constante kwaliteit van de zorg bepalend is voor hun ontwikkeling. Rond het derde jaar begint de linkerhersen helft aan de groeispurt, wat onder meer te merken is aan de snel toenemende taalvaardigheid en het bewustzijn van tijd.

Stresshormoon

Waar onderzoekers zich steeds meer zorgen over maken is dat bij baby’s en peuters in groepsdagopvang hoge doses van het stresshormoon cortisol worden aangetroffen. Die stof wordt door het lichaam aangemaakt en is nodig om goed te functioneren. Het kind maakt die aan bij lawaai, ruzies of wilde spelletjes, maar ook wanneer het zich te weinig geborgen voelt omdat het zich niet kan hechten aan de verzorger(s). Wanneer het wisselen van verzorgers te vaak gebeurt kan het kind zelfs weigeren zich opnieuw te hechten.

Het bewust regelmatig wisselen van de verzorgers om hechting te voorkomen kan daarmee een risicofactor worden.

Paniek

Baby’s en peuters tussen de zes en dertig maanden voelen zich instinctief onveilig wanneer zij geen ‘tastbare’ bewijzen hebben van de aanwezigheid van hun bekende en vertrouwde hechtingsfiguren, al is het maar geur of geluid.

Zij willen naar hen op zoek en zetten het vaak op een brullen. Wanneer zij na een tijdje in de situatie lijken te berusten, betekent dat niet dat de stress voorbij is, zeker niet wanneer ze zich stil houden of 'bevriezen'. Bowlby vergelijkt het gevoel van zo'n klein kind zonder hechtingsfiguur met dat van een kind dat op een strand zijn ouders kwijt is.

Gewenning

Wanneer veilig gehechte kleintjes weer met hun moeder worden herenigd en voldoende aandacht en troost krijgen zodat het cortisolniveau tegen bedtijd is genormaliseerd, kan het kind de volgende dag opnieuw voor enkele uren van zijn moeder worden gescheiden, mits het verzorgd wordt door een secundaire hechtingsfiguur.

Uit onderzoek blijkt dat deze categorie kinderen dit meestal aankan zonder gevolgen op de langere termijn.

Bij 'onveilig gehechte' kinderen kan juist het onveiligheidsgevoel ertoe bijdragen dat het cortisolniveau tegen bedtijd en zelfs bij het ontwaken nog steeds hoog is.

Voor het leven getekend

Richard Bowlby noteert een aantal risicofactoren voor baby's en peuters in de kinderopvang. De eerste is voor veilig gehechte kinderen die geen verzorger hebben als secundaire hechtingsfiguur. Dit is des te dramatischer voor onveilig gehechte kinderen.

Hetzelfde geldt wanneer het weggaan bij de moeder ongevoelig wordt aangepakt. Als er dan ook nog eens geen secundaire hechtingsfiguur is of als er thuis een crisis is, kan het kind volkomen overrompeld worden. "Dat kan resulteren in de emotionele- en gedragsproblemen die wij steeds meer zien. We moeten ons realiseren dat deze risicofactoren het vermogen van kinderen aantasten om zelf stabiele relaties aan te gaan", aldus Bowlby.

Vanwege de vele risico's is Bowlby er voorstander van dat ouders zelf beschikking krijgen over een 'opvanggeld' en er zo ook voor kunnen kiezen hun kind zelf op te voeden of grootouders of andere vertrouwde personen in te schakelen.

"In een samenleving die beide ouders aanmoedigt buitenshuis te werken terwijl hun kinderen nog geen drie zijn, speelt hechtingsgeoriënteerde kinderopvang een cruciale rol in de gezonde emotionele ontwikkeling van onze kinderen."

Met goedkeuring van de auteur overgenomen uit Het Katholiek Nieuwsblad, 27 oktober 2006

Kind versus economie

In de Verenigde Staten eist de nieuwe economie dat vrouwen meer en op gekkere uren werken. Waarbij hen de ondankbare taak wordt gelaten om een goede opvang voor hun kinderen te zoeken, hetzij hen af te zetten bij familie, hetzij een erkende kinderopvang te vinden zonder wachtlijst. Volgens het *Children's Defense Fund* is de kwaliteit van slechts 1 op 7 van de crèches en van 1 op 10 van de familiale kinderopvangplaatsen hoog genoeg om de ontwikkeling van kinderen te stimuleren. Een aantal werkgevers tracht het probleem te omzeilen door een 24-uur opvang te voorzien voor werknemers die in de tweede of derde shift werken.

Toyota Motor Manufacturing, in Georgetown, is een succesverhaal. De firma biedt haar werknemers kinderopvang aan van maandagochtend 5 uur tot zaterdagochtend 5 uur. En dit reeds zeven jaar lang. Tijdens de dag worden 230 kinderen opgevangen, van 6 weken oude baby's tot 13-jarige pubers. Meer dan 100 kinderen blijven in het centrum van 14.15 uur in de namiddag tot 2.15 's morgens. Afhankelijk van de shift waarin hun ouders werken, krijgen de kinderen ontbijt, vieruurtje of avondmaal. Kinderen die in de loop van de namiddag binnenkomen, worden om 21.00 uur in bed gestopt, de ouders halen hen op om 1.30 's nachts. Enkele kinderen wiens ouders in de nachtploeg werken, worden de hele nacht opgehouden zodat ze overdag met hun ouders kunnen slapen.

Een sociale afgevaardigde van de firma merkte hierbij op dat Toyota dankzij het opvangcenter veel geld bespaart; ouders hoeven immers minder afwezig te zijn omwille van problemen met het vinden van een babysit.

(Nvdr: Men kan zich afvragen wie nu de eigenlijke winnaar is: het kind, de ouders, of de firma?)

Karen Lee, Employee Benefit News, februari 2001

Tekort kinderopvang remt economie

Tijdens de persconferentie van 26 oktober 2006 luidden de koepelorganisaties van de kindercrèches, onthaalmoederdiensten en buiten-en binnenschoolse opvang de alarmbel. De 5000 extra opvangplaatsen en 1.200 bijkomende plaatsen voor flexibele en occasionele opvang die Vlaams Minister van Welzijn Inge Vervotte beloofde te realiseren voldoen namelijk slechts aan de behoefte van gisteren. De koepelorganisaties eisen nog 15.000 plaatsen extra om aan de groeiende behoefte te kunnen voldoen.

Worden er dan zoveel meer kindjes geboren? Ten dele. De grootouders – die vroeger de opvang verzorgden - moeten vandaag en zeker morgen langer werken. De grootouders van vandaag zijn ook de generatie die na het pensioen niet thuisblijft maar de wereld rondtrekt. Zij willen slechts af en toe voor de kleinkindjes zorgen. En voor de ouders van nu is werkloosheid en loopbaanonderbreking voor de kinderen minder vanzelfsprekend. En de toestand wordt de komende jaren nog erger. Over drie, vier jaar begint de actieve bevolking te dalen. Werkgevers zullen dan geen personeel meer vinden. Dan zullen ze ook luidkeels schreeuwen om bijkomende kinderopvang, om de ouders aan het werk te houden.

Uit: De Standaard, 27 oktober 2006

Crèches kunnen kinderen te weinig boeien

Eén op vijf peuters scoort slecht als onderzocht wordt “hoe geboeid” hij bezig is in een crèche.

Drie peuters staren vanuit hun kinderstoel doelloos voor zich uit. Een vierde huilt. Twee kleuters zitten op de speelplaats op de grond. Ze doen niets. De handen van een peuter worden mechanisch in vingerverf gedoopt en op papier afgedrukt. De peuter zelf toont geen enkele interesse.

Het zijn filmpjes die professor Ferre Laevers (KULeuven) heeft gemaakt naar aanleiding van een grootschalig onderzoek naar de kwaliteit van de kinderopvang in Vlaanderen.

Het onderzoek gebeurde op vrijwillige basis waarbij het merendeel van de onderzochte instellingen erkende kinderdagverblijven waren. Het team onderzocht twee belangrijke parameters: het welbevinden (in welke mate voelen kinderen zich thuis in de crèche) en de betrokkenheid (in welke mate zijn ze er geboeid bezig).

Qua welbevinden lijken de Vlaamse peuters en kleuters zich goed te voelen in de crèches. Qua betrokkenheid is er duidelijk een probleem, aldus Prof. Laevers. Het gemiddelde voor betrokkenheid ligt onder het aanvaardbare minimum. Bij één op vijf kinderen was zelfs helemaal geen activiteit merkbaar. Prof. Laevers is geen voorstander van opvangvoorzieningen waar baby's en peuters gescheiden worden gehouden. Hij is van mening dat baby's zich meer betrokken voelen wanneer ze de kruipers bezig zien.

Het blijft de vraag of het onderzoek geen geflatteerd resultaat oplevert, stelt de auteur van het artikel. Aangezien het een onderzoek op vrijwillige basis was, schrijft enkel wie werk maakt van een goede opvang, zich in.

Zelfstandige onthaalmoeders werden nauwelijks bezocht, hoewel die, zeker op het vlak van het ‘welbevinden’, beter scoren dan crèches, wagens de huiselijke omgeving.

De Standaard, zaterdag 14 oktober 2006

Britse ouders nemen baby's mee naar psychiater

Steeds meer ouders zoeken hulp voor de ‘problemen’ van hun kleintjes, zoals zeuren, slecht slapen en communicatiemoeilijkheden. Veel dokters en ouders vinden het zelf nuttig om zo vroeg mogelijk in te grijpen, om latere opvoedingsmoeilijkheden te vermijden. Kinderpsychiater Shirley Gracias ziet in haar praktijk regelmatig baby's die voortdurend huilen en duidelijk ongelukkig zijn. Als een moeder en een kind een hechte band hebben, zie je dat aan het imitatiegedrag, zegt Gracias. Als de baby kraait, zal de moeder daarop antwoorden. Sommige ouders hebben echter hulp nodig om deze communicatie met hun kind aan te leren.

Het Laatste Nieuws, 11/2006

Driekoningentaart

Wat je nodig hebt:

120 g boter
100 g suiker
2 eierdooiers
200 g zelfrijzende bloem (of gewone bloem met een beetje wijnsteenpoeder)

vanillepudding
2 zakjes vanillesuiker
2 eiwitten

De boter laat je mals worden. Voeg er vervolgens 100 g suiker en 2 eierdooiers bij. Tenslotte meng je er ook nog 200 g zelfrijzende bloem onder. Je giet alles in een beboterde en met bloem bestrooide taartvorm.

Wat prikken met een vork, goed aandrukken en alles in een NIET voorverwarmde oven 20 tot 30 minuten op 180°C bakken.

Ondertussen zit je niet stil. Je maakt een stevige vanillepudding en daarna klop je nog 2 eiwitten met 2 zakjes vanillesuiker tot sneeuw. De vanillepudding gaat over het deeg, je stopt er drie boontjes in. Er bovenop strijk je de eiwitten. Goed tot aan de randen uitsmeren! Nog even onder de grill, maar blijf in de buurt want nu gaat het heel vlug. En dan maar genieten !

Hernieuwing lidmaatschap 2007

Mogen we iedereen vragen het lidgeld voor 2007 te storten op het rekeningnummer van vzw Saluto-Genese, 523 - 0456682 - 81, met de mededeling 'lidgeld 2007'.

Het lidgeld voor 2007 bedraagt 10 €.

hartelijk dank,

het bestuur: Annelies, Rik, Erna, Werner, Karin

**SCHEMATISCH OVERZICHT VAN DE GEVALLEN WAARIN HET GEBRUIK VAN AUTOZITJES
(KINDERBEVEILIGINGSSYSTEMEN) AL DAN NIET VERPLICHT IS**

Principe

Voorin

Veiligheidsgordels aanwezig	Kinderen groter dan 135 cm en volwassenen	Moeten verplicht de veiligheidsgordel gebruiken
	Kinderen kleiner dan 135 cm	Moeten in een geschikt en goedgekeurd (ECE R44/04 of 03) autozitje worden vervoerd
Geen veiligheidsgordels aanwezig	Kinderen groter dan 135 cm en volwassenen	Moeten geen veiligheidsgordel gebruiken
	Kinderen kleiner dan 135 cm	Mogen niet worden vervoerd

Achterin

Veiligheidsgordels aanwezig	Kinderen groter dan 135 cm en volwassenen	Moeten verplicht de veiligheidsgordel gebruiken
	Kinderen kleiner dan 135 cm	Moeten in een geschikt en goedgekeurd autozitje (ECE R44/04 of 03) worden vervoerd
Geen veiligheidsgordels aanwezig	Volwassenen en kinderen van 3 jaar en ouder	Moeten geen veiligheidsgordel gebruiken
	Kinderen tot 3 jaar	Mogen niet worden vervoerd

Uitzonderingen

Kinderen van 3 jaar en ouder mogen een veiligheidsgordel gebruiken in plaats van een kinderbeveiligingssysteem als er op de desbetreffende zitbank al twee autozitjes zijn aangebracht en in gebruik zijn en er geen plaats meer is voor een derde autozitje.

Kinderen van 3 jaar en ouder mogen de veiligheidsgordel gebruiken bij vervoer door een andere persoon dan de eigen (pleeg)ouder in uitzonderlijke gevallen waarin redelijkerwijze niet verwacht kan worden dat de bestuurder een autozitje bij zich heeft. Het dient hierbij om vervoer over beperkte afstand te gaan.

Tot 9 mei 2008 mogen kinderen van minder dan 3 jaar een veiligheidsgordel gebruiken in plaats van een autozitje als er op de desbetreffende zitbank al twee kinderbeveiligingsystemen zijn aangebracht en in gebruik zijn en er geen plaats meer is voor een derde autozitje.